

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om indskrivningsgebyr ved visse former for undervisning.

(Fremsat 30/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe afviser dette lovforslag. Vi synes, det er et dårligt lovforslag, vi synes, det er et asocialt lovforslag, og vi synes, det er farligt at bryde med nogle af de bedste principper, vi har i vores uddannelsespolitik, nemlig at alle skal have lige adgang til en almen og grundlæggende uddannelse.

Uddannelse er investering, og det er endda en god investering med høj forrentning, det har altid været et af de synspunkter, der har kunnet skabes forholdsvist bred politisk enighed om her i folketinget, men mangt og meget har jo ændret sig, efter at den såkaldte firkløverregering så dagens lys hin septemberdag i 1982. Den borgerlige regering har – med det radikale venstres trofaste støtte – udhulet vores uddannelsessystem i et omfang, som vi ikke havde forestillet os for bare få år siden. I finanspolitikken hellige navn skubbes grundlæggende principper i uddannelsespolitikken over bord.

Den lige og gratis adgang til kompetencegivende uddannelser har medvirket til, at alle samfundslag har kunnet dygtiggøre sig, men deltagergebyret på 200 kr. for enkeltfagskurserne, som blev vedtaget af et flertal her i folketinget for et par år siden, brød med disse traditioner. Det ramte den meget store gruppe af kortuddannede voksne, som ikke

tidligere havde fået andel i uddannelsesgodterne. Helt præcist ramte denne lovændring ca. 90.000 voksne, hvoraf 75 pct. tilhører samfundets nederste sociale lag med ringe indtægtsmuligheder. Den ramte også for 75 pct.s vedkommende de uddannede kvinder, som bruger denne mulighed for personlig udvikling og erhvervs kvalificering.

De 200 kr. i gebyr var altså løftestangen. Princippet var nu brudt, og nu kan regeringen og de radikale boltre sig videre i uddannelsessystemet efter betalingsprincippet.

Ministeren skal have ros for, at han ikke lægger skjul på hensigten: der skal spares. Det radikale venstre erkender også, at der mangler udmøntning af finanslovaftalen, og konsekvensen er altså en stigning i deltagergebyret på 50 pct. Jeg synes egentlig, at det er ganske friskt af en regering at komme med dette udspil, en regering, som krampagtigt fastholder kravet om en indkomstudvikling på 2 pct., og en regering, som har nullstillet regulering af dagpengene.

Regeringen lancerer alle sine forslag med trylleordet »modernisering«, men skal vi komme sandheden nærmere, kan det præciseres som, at det handler om besparelser eller merindtægter.

Hvad kommer dette forslag til at betyde i praksis? Vi er bange for, at det kommer til at betyde, at unge, der forsøger at uddanne sig sideløbende med et job, møder nogle forhindringer. Unge, der ikke har mange penge imellem hænderne, kan ikke komme videre i systemet. De mange voksne, som ikke har haft chancen for at uddanne sig, men trods mange forhindringer: stram økonomi, familiemæssige barrierer osv., rammes også.

Uddannelse er for os ikke overflødige udgifter for staten, hvad regeringen og de radikale synes at mene. Uddannelse er investering i fremtiden, og dette lovforslag ødelægger dette princip, der har været grundlæggende hidtil. Derfor må dette lovforslag naturligvis ikke vedtages.

Kirkegaard (KF):

Jeg skal ikke trætte denne store forsamling med et længere indlæg, blot sige, at det konservative folkeparti kan støtte forslaget om, at der opkræves et gebyr for ved indskrivningen til undervisningen at lægge beslag på en i øvrigt vederlagsfri plads i uddannelsessyste-